

мисляше да постигне нѣщо достойно, но въ това тя са лъжеше.

А каква ли е причината, за дето е тя въ тѣсъ минута толкосъ невѣсела и жалостна?... Това не е никакъ за чуденіе; защото познато е, че въ сякъ еднакъ кѣщъ ся случава да ся скарать мъжъ и жена, а по нѣкоги за инать ся и побійватъ. Но Бодинъ отъ както са е оженилъ имало около 20 години, и до сега още ликои не бѣше чулъ, да ся скара той съ жена си. Защото той е билъ отъ онія мъжѣ, които нищо неправѣтъ противъ волята на женитѣ си. До колкото е било познато, Бодинъ не е нищо заповѣдвалъ въ кѣщи, но занимавалъ ся съ работата си и търговіята. Въобщо е билъ достоенъ и трудолюбивъ търговецъ, като че ли живѣлъ само за работата си. Но нека кажемъ защо сѣ ся скарали и на кой начинъ.

Слѣдъ обѣдъ, както обикновено, Бодинъ щеше да отиде на кавенето, но писмоносецътъ му донесе вѣстници и писма. Бодинъ отвори едно писмо, което, неизгледаше да е търговско, и щомъ го прочете на бързо, извика: *хвала Богу! като свърши веднажъ.*

— Що е? Кой ти пише, че си толкосъ вѣселя, запита го Радка, която не ся радваше, да бжде Бодинъ вѣселя и съ вѣдро лице.

— Ето пише Петъръ, че е свършилъ наукитѣ си и че е положилъ испитъ за докторъ, отговори ѝ Бодинъ добродушно.